

Bouwwijze.

Teken op een vel papier het gewenste vliegermodel. Geef ook het geraamte aan. Plak de tekening op het snijblad van de werktafel. Span hierover een vel plastic. Dit is meestal zo doorzichtig, dat de bouwtekening goed te zien is.

Plak nu met plakband de uiteinden van het geraamte op het plastic volgens de onderliggende tekening en snij het geheel uit. Versterk de punten waar het geraamte aan de rand van het plastic komt met plakband. Breng de toom aan. Klaar!

Het oplaten.

De problemen beginnen al met het zoeken naar het juiste aanknooppunt aan de toom. De vlieger is plat en krijgt zijn vorm door de luchtdruk. Dit punt moet daarom vrij laag gezocht worden en wel daar, waar de vlieger bij weinig wind zal gaan "schudden". Voordat je je vlieger eindelijk in de lucht hebt, heeft hij - op zoek naar het toompunt - al heel wat smakken tegen de grond gemaakt. Vertrappel je vlieger niet in de opkomende driftbui, maar laat iemand helpen. Je kunt dan in ieder geval zien of je creatie het doet.

Laat versierselen als kwastjes en dergelijke maar achterwege. Die zijn eerder belemmerend dan bevorderend.

Het sturen.

Door snel een stukje te vieren, neemt de vlieger zijn oorspronkelijke vorm aan, plat, en kantelt. Als hij in de gewenste richting is gekanteld, trek je de lijn weer aan en voila, je vechtvlieger jakkert naar zijn bestemming.

Het klinkt natuurlijk eenvoudig. Net of je alle tijd hebt. Het tegendeel is waar. Je moet snel reageren, anders staat je vlieger in de grond.

Tip.

Het is aan te bevelen als beginner een beetje dik plastic te gebruiken en erg buigzame stokjes. De vlieger is dan minder snel, maar uitstekend geschikt om te oefenen bij matige wind. Lukt dat eenmaal, dan ga je vanzelf over tot de bouw van snellere modellen van polytheen en veerkrachtiger materiaal.

Een echte kampioen zal ik wel nooit worden, maar het vechtvliegeren heeft menig plezierig uur verschaft. En daar gaat het uiteindelijk om.

Wim Tigchelaar, Den Haag